

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobců: a) JUDr. L. L., Ph.D., LL.M., b) Mgr. B. F., c) JUDr. M. K., všichni zastoupeni JUDr. Luděkem Lisse, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem Štěpánská 633/49, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2010, č. j. 9 Ca 384/2008 - 69,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2010, č. j. 9 Ca 384/2008 - 69, **se zrušuje a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze (dále také „městský soud“) napadeným rozsudkem ze dne 20. 1. 2010, č. j. 9 Ca 384/2008 - 69, zrušil rozhodnutí Ministerstva vnitra, oddělení volebního a sdružování, ze dne 17. 9. 2008, č. j. MV-68209-5/VS-2008, a věc vrátil žalovanému správnímu orgánu k dalšímu řízení. Tímto správním rozhodnutím žalovaný odmítl podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sdružování občanů“) registraci občanského sdružení (dále také „sdružení“) s názvem „USA“. Žalovaný dospěl k závěru, že volba názvu občanského sdružení může být také jistým způsobem dosahování cíle sdružení, a to právě vyvoláním mylné představy ohledně povahy občanského sdružení ve vztahu k třetím osobám. Označení „USA“ je zkratkou oficiálního názvu pro stát Spojené státy americké a registrace občanského sdružení, které by užívalo názvu shodného s oficiálně používanou zkratkou jmenovaného státu, může v povědomí veřejnosti způsobit záměnu dvou zcela rozdílných subjektů. Tuto vadu žalovaný hodnotil až v samotném registračním řízení jako věcnou vadu stanov. Je tomu tak proto, že zvolený název sdružení představuje nedovolený způsob dosahování cílů občanského sdružení, neboť je způsobilý uvést třetí osoby v omyl

ohledně povahy zamýšleného subjektu, což je v rozporu s principem právní jistoty. Městský soud se však v kasační stížnosti napadeném rozhodnutí s názorem žalovaného správního orgánu neztotožnil, správní rozhodnutí zrušil a věc vrátil tomuto žalovanému k dalšímu řízení. Konstatoval, že žalovaný měl v případě pochybností stran názvu občanského sdružení postupovat podle ustanovení § 7 odst. 2 zákona o sdružování občanů ve spojení s ustanovením § 6 odst. 2 a 4 téhož zákona a vyzvat žalobce k odstranění vady názvu. Pokud tak žalovaný správní orgán neučinil, městský soud považuje řízení o registraci občanského sdružení s názvem USA doposud za nezahájené. Tato procesní vada vedla městský soud k závěru, že je nutné správní rozhodnutí žalovaného zrušit podle § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s ustanovením § 76 odst. 1 písm. c) téhož zákona, a věc vrátit k dalšímu řízení.

Proti tomuto rozsudku městského soudu podal žalovaný správní orgán jako stěžovatel (dále jen „stěžovatel“), v zákonné lhůtě kasační stížnost, kterou opírá o stížní důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Stěžovatel v kasační stížnosti nejprve shrnul závěry vyslovené městským soudem a k otázce dne zahájení řízení o registraci namítl, že správní soud záměrně opomíjí a zcela se odchyluje od jednoznačných závěrů Nejvyššího správního soudu, které obsahuje rozsudek č. j. 1 Ans 3/2007 - 235. Rozsudek městského soudu je proto principiálně chybný a kolidující s koncepcí registračního řízení obsažené v zákoně o sdružování občanů. O tom svědčí také jednotlivé případy řešené v řízení před jinými senáty městského soudu (registrace sdružení s názvem „Komise pro kapitálový trh“, „NEW CENTRALBANKING“), v nichž byl aplikován právní názor vyslovený kasačním soudem ve věci sp. zn. 1 Ans 3/2007. Stěžovatel na základě informací získaných z předchozích projednávaných případů proto konstatuje, že neupozorní-li Ministerstvo vnitra nejpozději do 5 dnů od doručení tohoto návrhu zmocněnce přípravného výboru na formální nedostatky návrhu, jde o procesní vadu, která jde k tíži správního orgánu, neboť již správní orgán nemůže zjištěné vady namítat a domáhat se jejich odstranění (návrh je považován za bezvadný). Třeba tedy považovat za nezpochybnitelné, že řízení o registraci občanského sdružení s názvem „USA“ bylo zahájeno dnem, kdy bylo doručeno podání, jímž přípravný výbor k upozornění stěžovatele ze dne 28. 8. 2008, učiněného v souladu s ustanovením § 7 odst. 2 zákona o sdružování občanů, odstranil vady návrhu, tedy dnem 5. 9. 2008. Nutno souhlasit se závěrem správního soudu ohledně názvu sdružení, který je oficiální a je zažitou zkratkou Spojených států amerických. Registrace takového názvu by však byla v rozporu s principem právní jistoty, který je jedním ze základních předpokladů materiálního právního státu. Výklad ustanovení § 6 odst. 4 zákona o sdružování občanů, učiněný správním soudem, je extenzivní, neboť vychází ze skutečnosti, že název právnické osoby nelze zaměňovat za zkratku názvu. Ochrana poskytovaná ustanovením § 6 odst. 4 zákona o sdružování občanů proto daný případ nepokrývá. Zvolený název občanského sdružení „USA“ nelze než hodnotit jako věcnou vadu stanov a podřadit otázku volby názvu pod pojem „způsob“ (§ 4 písm. b/ zákona o sdružování občanů), podle něhož nejsou dovolena občanská sdružení, která sledují dosahování svých cílů způsoby, jež jsou v rozporu s ústavou a zákony. Žalobci pokládají název „USA“ pro občanské sdružení za naprosto přiléhavý a výstižný a závěr správního soudu, jakož i stěžovatele o rozporu tohoto názvu s principem právní jistoty, označují za „naprosto absurdní a ničím nepodložený.“

Stěžovatel nebrání žalobcům se svobodně sdružovat a neshledal ani rozpor se zákonem, pokud jde o cíle činnosti navrhovaného sdružení. Má však za to, že by těchto cílů mělo být dosahováno jiným než navrženým názvem, který by nebyl klamavý a matoucí. Stěžovatel také navrhuje, s ohledem na skutečnost, že se správní soud dále již nezabýval žalobními námitkami, (označil registrační řízení za doposud nezahájené), aby se Nejvyšší správní soud vyslovil ke sporné otázce týkající se povahy lhůt stanovených v § 8 odst. 2, jakož i v § 9 odst. 1 zákona o sdružování občanů. Sám se domnívá, že lhůta stanovená pro vydání rozhodnutí o odmítnutí registrace (§ 8 odst. 2 citovaného zákona) je pořádkového charakteru a s jejím překročením není spojen žádný právní důsledek. Zvláštní ochranu před nečinností poskytuje zákon v ustanovení § 8 odst. 5, z jehož obsahu je zřejmé, že vytváří prostor pro vydání rozhodnutí i po uplynutí 10-ti denní lhůty. Argumentace žalobců týkající se nemožnosti vydat rozhodnutí o registraci po uplynutí 10-ti denní lhůty (nicotnost) je proto nesprávná a vnitřně rozporná. Stěžovatel proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek, a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně požádal i o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Žalobci ve svém písemném vyjádření ke kasační stížnosti vyjádřili nesouhlas s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, neboť nejsou splněny podmínky dle ustanovení § 73 s. ř. s. Stěžovateli totiž případným výkonem nebo jinými následky napadeného rozhodnutí nehrozí žádná nenahraditelná újma. Stěžovatel ani neuvedl žádné důvody svědčící způsobení uvedené nenahraditelné újmy, ani nespecifikoval, v čem by tato újma měla spočívat. V ostatním ponechávají žalobci podanou kasační stížnost bez vyjádření a odkazují na předchozí vyjádření ve věci samé.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadený rozsudek městského soudu v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti, a dospěl k závěru, že kasační stížnost je opodstatněná.

Ze spisového materiálu vyplývá, že dne 26. 8. 2008 byl stěžovateli doručen návrh na registraci občanského sdružení s názvem „USA“. Jelikož předložený návrh neobsahoval veškeré náležitosti vyžadované zákonem o sdružování občanů, stěžovatel přípisem ze dne 28. 8. 2008 vyzval zmocněnce přípravného výboru, aby doplnil v předložených Stanovách sdružení cíle předmětného občanského sdružení (jedná se o povinnou náležitost stanov ve smyslu § 6 odst. 2 písm. c/ zákona o sdružování občanů). Do Stanov sdružení bylo doplněno, že „předmětem činnosti ICC je pořádání přednášek, diskusí a seminářů o USA“, a dále v § 1 v bodě (3) Stanov, že „cílem sdružení je uvádět osvětovou činností do společenského povědomí USA, jejich kulturu, dějiny a ideový odkaz.“ Na základě této výzvy zmocněnec přípravného výboru zaslal doplněné Stanovy sdružení, které byly stěžovateli doručeny dne 5. 9. 2008. Stěžovatel poté informoval zmocněnce přípravného výboru o skutečnosti, že řízení o registraci občanského sdružení „USA“ bylo podle ustanovení § 7 odst. 3 zákona o sdružování občanů zahájeno dne 5. 9. 2008. Následně, v rámci posuzování materiálních podmínek registrace sdružení dospěl stěžovatel k závěru, že jde o občanské sdružení nedovolené ve smyslu § 4 písm. b) zákona o sdružování občanů, neboť užití zvoleného názvu je ve vztahu ke třetím osobám zjevně klamavé a matoucí. Z tohoto důvodu stěžovatel podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) již citovaného zákona odmítl registraci občanského sdružení s názvem „USA“. Městský soud v Praze v rozsudku

ze dne 20. 1. 2010, č. j. 9 Ca 384/2008 - 69, však dospěl k závěru, že se stěžovatel dopustil v řízení procesního pochybení, neboť nevyzval žalobce ve smyslu ustanovení § 7 odst. 2 zákona o sdružování občanů k odstranění vady názvu sdružení ve lhůtě 5-ti dnů ode dne doručení návrhu. Registrační řízení je tak v důsledku popsané vady doposud nezahájené. Stěžovatel v kasační stížnosti proti rozsudku městského soudu vychází především z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 8. 2007, č. j. 1 Ans 3/2007 - 235, v němž jsou vysloveny zcela jednoznačné závěry ohledně povahy registračního řízení a odstraňování formálních vad podaného návrhu na registraci.

Podle ustanovení § 6 odst. 1 zákona o sdružování občanů sdružení vzniká registrací. Podle § 6 odst. 2 téhož zákona návrh na registraci mohou podávat nejméně tři občané, z nichž alespoň jeden musí být starší 18 let (dále jen "přípravný výbor"). Návrh podepíší členové přípravného výboru a uvedou svoje jména a příjmení, data narození a bydliště. Dále uvedou, kdo z členů starších 18 let je zmocněncem oprávněným jednat jejich jménem. K návrhu připojí stanovy ve dvojím vyhotovení, v nichž musí být uvedeny: a) název sdružení, b) sídlo, c) cíl jeho činnosti, d) orgány sdružení, způsob jejich ustavování, určení orgánů a funkcionářů oprávněných jednat jménem sdružení, e) ustanovení o organizačních jednotkách, pokud budou zřízeny a pokud budou jednat svým jménem, f) zásady hospodaření. Podle ustanovení 6 odst. 3 již citovaného zákona, pokud stanovy neurčují něco jiného, jedná jménem sdružení až do vytvoření orgánů uvedených v odstavci 2 písm. d) přípravný výbor. Posléze podle ustanovení § 6 odst. 4 zákona o sdružování občanů název sdružení se musí výrazně lišit od názvu právnické osoby, která již vyvíjí činnost na území České republiky, od názvu orgánu veřejné moci České republiky, od názvu mezinárodní organizace, jejího orgánu nebo její instituce a od názvu Evropské unie a jejích orgánů.

Podle § 7 odst. 1 zákona o sdružování občanů návrh na registraci se podává ministerstvu vnitra České republiky (dále jen "ministerstvo"). Podle § 7 odst. 2 téhož zákona, nemá-li návrh náležitosti podle § 6 odst. 2 a 4 (anebo jsou-li údaje v něm neúplné nebo nepřesné), ministerstvo na to přípravný výbor bezodkladně, nejpozději do 5 dnů od doručení návrhu, upozorní s tím, že dokud tyto vady nebudou odstraněny, řízení o registraci nebude zahájeno. Podle ustanovení § 7 odst. 3 citovaného zákona, řízení o registraci je zahájeno dnem, kdy ministerstvu došel návrh, který nemá vady uvedené v odstavci 2. O dni zahájení ministerstvo bezodkladně vyrozumí zmocněnce přípravného výboru.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) zákona o sdružování občanů, ministerstvo registraci odmítne, jestliže z předložených stanov sdružení vyplývá, že jde o sdružení nedovolené (§ 4). Podle § 8 odst. 2 tohoto zákona, o odmítnutí registrace rozhodne ministerstvo do 10 dnů ode dne zahájení řízení. Rozhodnutí doručí zmocněnci přípravného výboru. Podle ustanovení § 8 odst. 4 citovaného zákona, soud rozhodnutí ministerstva zruší, jestliže nebyly dány důvody k odmítnutí registrace. Den právní moci takového rozhodnutí soudu je dnem registrace sdružení. Na žádost zmocněnce přípravného výboru mu ministerstvo zašle jedno vyhotovení stanov, na němž vyznačí den registrace. Podle ustanovení § 8 odst. 5 zákona o sdružování občanů, nebylo-li zmocněnci přípravného výboru do 40 dnů od zahájení řízení doručeno rozhodnutí ministerstva o odmítnutí registrace, sdružení vznikne dnem následujícím po uplynutí této lhůty; tento

den je dnem registrace. Na žádost zmocněnce přípravného výboru mu ministerstvo zašle jedno vyhotovení stanov, na němž vyznačí den registrace.

Nejvyšší správní soud předesílá, že se již zásadně vyjádřil v rozsudku ze dne 1. 8. 2007, č. j. 1 Ans 3/2007 - 235, dostupném na www.nssoud.cz, k problematice registračního řízení a jeho zahájení, k odstraňování případných vad návrhu na registraci a k povaze lhůt, v nichž mají být odstraněny vady návrhu nebo rozhodnuto o odmítnutí registrace či doručeno toto rozhodnutí zmocněnci přípravného výboru.

Kasační soud především judikoval, že se žalovaný správní orgán zabývá při hodnocení návrhu ve fázi před zahájením registračního řízení (§ 7 odst. 2 zákona o sdružování občanů) pouze formální stránkou návrhu, a nikoliv jeho obsahem. Teprve pokud návrh na registraci sdružení a stanovy k němu připojené prokazatelně obsahují formální náležitosti vyžadované ustanovením § 6 odst. 2 a 4 zákona o sdružování občanů, registrační řízení zahájí. Kasační soud v uvedeném rozsudku konkrétně vyslovil, že: *„Odstraňování případných vad návrhu na registraci občanského sdružení dle § 7 odst. 2 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, se děje ještě před zahájením samotného registračního řízení. Proto může Ministerstvo vnitra posuzovat pouze to, zda má návrh všechny v § 6 odst. 2 a 4 téhož zákona vyžadované náležitosti tak, aby bylo možné řízení o něm zahájit. Jestliže § 7 odst. 2 téhož zákona považuje za vadu návrhu také nepřesnost údajů v něm uvedených, musí jít o takovou nepřesnost, která by bránila zahájení řízení. Jakékoli věcné posuzování stanov ministerstvem v této „předprocesní“ fázi je nepřípustné; zahájení registračního řízení nesmí být oddalováno nesplněním podmínek – náležitostí návrhu, jež nejsou v § 6 odst. 2 a 4 citovaného zákona vypočteny, a zakládají se tak pouze na úsudku správního orgánu. Je tedy vyloučeno, aby žalovaný v upozornění provedeném dle § 7 odst. 2 zákona přípravnému výboru vytýkal i vady návrhu stanov, které mohou být důvodem odmítnutí návrhu dle § 8 odst. 1 zákona, a to navíc takovým způsobem, z něhož není patrné, které z vytýkaných vad brání zahájení řízení a které by byly důvodem odmítnutí návrhu.“*

V souladu s výše uvedenou judikaturou kasačního soudu ministerstvo až v samotném registračním řízení přezkoumává doručený návrh, především stanovy vznikajícího sdružení, po obsahové stránce, a to konkrétně z hledisek taxativně stanovených v § 8 odst. 1 zákona o sdružování občanů, resp. těch ustanoveních zákona, na něž § 8 odst. 1 odkazuje. Tato ustanovení zákona pak dávají ministerstvu poměrně široký rámec pro hodnocení stanov sdružení, když například ustanovení § 8 odst. 1 ve spojení s § 4 písm. b) zákona o sdružování občanů vymezují jako důvod odmítnutí návrhu okolnost, že by sdružení sledovalo dosahování svých cílů způsoby, které jsou v rozporu s ústavou a zákony. Ministerstvo je nicméně fakticky limitováno tím, že v této fázi může závěry o odmítnutí činit toliko na základě předložených stanov. Dospěje-li ministerstvo k závěru, že nejsou dány důvody pro odmítnutí návrhu stanovené v § 8 odst. 1 zákona o sdružování občanů, provede do 10 dnů od zahájení řízení registraci, a v této lhůtě zašle zmocněnci přípravného výboru jedno vyhotovení stanov, na němž vyznačí den registrace (§ 9 odst. 1 zákona o sdružování občanů). O registraci se nevydává rozhodnutí ve správním řízení. Pokud naopak ministerstvo shledá, že jsou dány důvody pro odmítnutí návrhu na registraci sdružení, musí o tom vydat rozhodnutí do 10 dnů od zahájení řízení a toto rozhodnutí doručit zmocněnci přípravného výboru (§ 8 odst. 2 zákona o sdružování občanů). Toto rozhodnutí je pak přezkoumatelné ve správním

soudnictví.

Jako jistou formu ochrany před nečinností, ustanovení § 8 odst. 5 zákona o sdružování občanů stanoví, že pokud do 40 dnů od zahájení řízení ministerstvo nedoručí přípravnému výboru rozhodnutí o odmítnutí registrace, vzniká sdružení dnem následujícím po uplynutí této lhůty; tento den je dnem registrace. Sdružení proto v tomto případě vznikne fikcí registrace 41. dnem následujícím po dni zahájení řízení. Sdružení tedy vznikne buď registrací provedenou ministerstvem do 10-ti dnů od zahájení řízení (§ 9 odst. 1 zákona o sdružování občanů) nebo fikcí registrace 41. dnem následujícím po dni zahájení řízení. V obou případech však platí, že vyznačení data registrace na vyhotovení stanov je osvědčením o registraci sdružení.

Nejvyšší správní soud ve světle výše uvedené judikatury proto konstatuje, že správní orgán zkoumá splnění formálních náležitostí ještě před zahájením samotného registračního řízení. Název proto musí být zejména srozumitelný, úplný a přesně uvedený. Neúplnost nebo nepřesnost údajů, již má na mysli zákonodárce v ustanovení § 7 odst. 2 zákona o sdružování občanů, by musela být takového charakteru, aby bránila zahájení registračního řízení (typicky nepřesně uvedený název či sídlo sdružení). Cílem ustanovení § 6 odst. 4 zákona o sdružování občanů je mimo jiné především zamezit paralelní existenci shodného nebo snadno zaměnitelného názvu občanského sdružení, jenž je právnickou osobou, s názvem jiné právnické osoby, která již vyvíjí činnost na území České republiky. O takový případ v projednávané věci však nejde. Navrhovaný název sdružení „USA“ zcela jistě splnil požadavky na srozumitelnost, přesnost a určitost názvu. Nejvyšší správní soud je také toho názoru, že stěžovatel nepochybil, pokud v nyní projednávaném případě shledal předložený návrh na registraci sdružení - po doplnění Stanov - bezvadným po formální stránce, a proto zahájil registrační řízení. Nebylo tudíž žádných důvodů k postupu stěžovatele podle ustanovení § 7 odst. 2 zákona o sdružování občanů a k vydání bezodkladného upozornění přípravnému výboru stran formálních nedostatků názvu občanského sdružení, jak stěžovateli vytkl v napadeném rozhodnutí městský soud. Jak již bylo výše řečeno, případnou obsahovou závadnost názvu občanského sdružení, jež svojí povahou nespadá pod podmínky stanovené v § 6 zákona o sdružování občanů, nelze v této fázi před zahájením registračního řízení posuzovat.

Ve vztahu k požadavku stěžovatele na posouzení charakteru lhůt uvedených v § 8 odst. 2 a v § 9 odst. 1 zákona o sdružování občanů Nejvyšší správní soud poukazuje na závěr vyplývající z rozsudku tohoto soudu ze dne 1. 8. 2007, č. j. 1 Ans 3/2007 - 235, který je dostupný na www.nssoud.cz. Kasační soud v tomto rozhodnutí vyslovil, že: „Ministerstvo vnitra musí upozornění podle § 7 odst. 2 zákona o sdružování občanů provést bezodkladně, nejpozději do pěti dnů od doručení návrhu. První z uvedených lhůt je především projevem obecných zásad činnosti správních úřadů, když vybízí ministerstvo, aby zjišťovalo vady návrhu a provedlo upozornění bez neodůvodněných průtahů od jeho doručení. Druhá pak vymezuje nejzazší lhůtu pro upozornění přípravného výboru na vady návrhu; po jejím marném uplynutí již tedy ministerstvo nemá možnost toto upozornění provést. Registrační řízení je tak zahájeno i v případě, že ministerstvo, přestože doručený návrh shledá vadným, přípravný výbor na vady v zákonem stanovené lhůtě neupozorní.“ V této souvislosti se blíže vyjádřil též 7. senát kasačního soudu v rozsudku ze dne 15. 7. 2010, č. j. 7 As 51/2010 - 63, dostupném na www.nssoud.cz. Vzhledem k tomu, že se v napadeném rozsudku městský soud

nezabýval žalobními námitkami, které míří do posouzení charakteru lhůt stanovených zákonem o sdružování občanů, nemůže Nejvyšší správní soud blíže tyto námitky posuzovat, neboť úkolem kasačního soudu je přezkoumávat závěry krajských soudů, a nikoliv je nahrazovat.

Nejvyšší správní soud z uvedeného shrnuje, že registrační řízení je zahájeno dnem doručení bezvadného návrhu na registraci ministerstvu, a to bez ohledu na to, zda jej za bezvadný považuje ministerstvo, a dále doručením podání, jímž přípravný výbor k upozornění ministerstva, učiněnému v souladu s ustanovením § 7 odst. 2 zákona o sdružování občanů, odstranil vady návrhu. Řízení je však zahájeno rovněž v případě, že ministerstvo, přestože doručený návrh shledá vadným, přípravný výbor na vady v zákonem stanovené lhůtě neupozorní. O dni zahájení řízení by mělo ministerstvo bezodkladně vyrozumět zmocněnce přípravného výboru (druhá věta § 7 odst. 3 zákona o sdružování občanů).

Nejvyšší správní soud konstatuje, že v projednávané věci bylo registrační řízení zahájeno zcela v souladu se zákonem o sdružování občanů dne 5. 9. 2008, kdy bylo stěžovateli doručeno doplněné vyhotovení Stanov. Tuto skutečnost osvědčuje též přípis stěžovatele ze dne 17. 9. 2008, v němž zmocněnci přípravného výboru sdělil, že řízení o registraci občanského sdružení „USA“ bylo zahájeno dne 5. 9. 2008. Právní závěr městského soudu, v němž se vyslovil, že považuje registrační řízení doposud za nezahájené, je tak proto zcela v rozporu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu k této otázce.

Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že městský soud se v napadeném rozsudku dopustil nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky (§ 103 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.), a proto kasačnímu soudu nezbylo než napadený rozsudek zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí Městského soudu v Praze (krajského soudu) a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je tento soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti rozsudkem bez jednání, protože mu takový postup umožňuje ustanovení § 109 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud již nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť bez prodlení (ihned po předložení spisu a po nezbytném poučení účastníků řízení) rozhodl o věci samé. Za této situace proto nemohou ani nastat skutečnosti tvrzené jako důvod pro přiznání odkladného účinku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2003, č. j. 2 Azs 3/2003 - 44, uveřejněný pod č. 173/2004 Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu). Navíc stěžovatel nikterak nezdůvodnil nezbytnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti či možný vznik nenahraditelné újmy.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud ve svém novém rozhodnutí. (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2010

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu